

NRC - REVIEW

ARCADI VOLODOS

25 November 2013

Klassiek

Arcadi Volodos

Piano. Gehoord: 24/11 Concertgebouw Amsterdam.

Volodos laat stilte spreken

Arcadi Volodos (1972) staat bekend als een traditionalist gespecialiseerd in romantische 'klassiekers'. Toch begeeft de Russische grootmeester zich graag op onbekend terrein. Op zijn Amsterdamse recital besteedde hij gisteren veel tijd aan de onbekende muziek van de Catalaan Federico Mompou (1893-1987). Onder invloed van de radicale avant-garde, die Mompou's muziek als 'ouderwets' afdeed, trok hij zich terug. In grote eenzaamheid ontstond tussen 1959 en 1967 *Música Callada*: een cyclus van statische, contemplatieve miniaturen.

Een betere pleitbezorger voor deze muzikale mystiek is nauwelijks denkbaar. Volodos is de meester van het kernachtige pianissimo, maar kan ook de stilte laten spreken. In de geruisloosheid van de Grote Zaal graveerde hij - haast drie kwartier lang - de contouren van klinkende eenzaamheid.

Na de pauze trachtte Volodos de gewijde sfeer vast te houden. Niets in zijn interpretatie van Schumanns *Fantasie* en *Kinderszenen* - beide jeugdwerken - deed denken aan de grillige hartstocht van kinderjaren. Alle delen klonken bezadigd, volwassen en onthecht. Dat Volodos hiermee wel eens aan Schumanns bedoelingen voorbijging, kon echter amper schaden. Met zijn sacrale interpretaties bevredigde hij de moderne luisteraarsziel, die in een hectische, geseculariseerde wereld soms snakt naar een asiel van heiligheid.

Bas van Bommel
